

Nr 112.

Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av internationella arbetskonferensen åren 1922 och 1923 fattade beslut; given Stockholms slott den 14 mars 1924.

Under åberopande av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande angående de i nämnda protokoll omförmälda, av internationella arbetskonferensen åren 1922 och 1923 fattade besluten.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

G. Malm.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 14 mars 1924.

Närvarande:

Statsministern TRYGGER, ministern för utrikes ärendena friherre MARKS VON WÜRTEMBERG, statsråden MALM, EKEBERG, BESKOW, MALMROTH, HASSELROT, STRIDSBERG, LÜBECK, CLASON, WOHLIN, PETTERSSON.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anför chefen för socialdepartementet, statsrådet Malm, följande:

Enligt art. 405 i Versaillesfördraget och motsvarande bestämmelser i de övriga fredsfördrag, varigenom världskriget avslutades, skola i de stater, som tillhöra den till Nationernas förbund anknutna internationella arbetsorganisationen, rekommendationer eller förslag till konventioner, som antagits av internationella arbetskonferensen, inom viss tid, i regel ett år

Bihang till riksdagens protokoll 1924. 1 saml. 83 häft. (Nr 112.) 486 24 1

och undantagsvis högst aderton månader, underställas vederbörande myndigheter för utfärdande av lag eller vidtagande av andra åtgärder.

Till fullgörande av nu berörda bestämmelse har Kungl. Maj:t åren 1921 och 1923, genom propositionerna nr 361 och 198, anhållit om riksdagens yttrande angående de rekommendationer och konventionsförslag, som antagits av internationella arbetskonferensen å dess första och andra, resp. dess tredje sammanträde, och ha sådana yttranden lämnats i riksdagens skrivelser nr 343 för år 1921 samt nr 179 och 254 för år 1923.¹⁾

Å arbetskonferensens fjärde sammanträde, som hölls i Genève år 1922, fattades, oavsett beslut om några ändringar i fredsfördragets bestämmelser rörande internationella arbetsbyråns styrelse — vilka ändringar genom särskild proposition torde komma att föreläggas riksdagen — endast ett beslut av sådan art, att det enligt ovan omförmälda stadgande bör underställas riksdagen, nämligen en rekommendation angående avgivande till internationella arbetsbyrån av statistiska och andra upplysningar rörande ut- och invandring samt repatriering och genomfärd av emigranter. Jämväl å arbetskonferensens senaste sammanträde, som hölls år 1923, fattades allenast ett beslut av ifrågavarande slag, nämligen en rekommendation angående de allmänna grunddragen för anordnande av inspektionssystem till tryggande av arbetarskyddslagstiftningens tillämpning.

Beträffande båda de här särskilt omnämnda rekommendationerna har jag fått mottaga rapporter över konferensförhandlingarna, avgivna av svenska regeringens ombud vid ifrågavarande konferenssammanträden, vilka rapporter i utdrag finnas återgivna i Sociala Meddelanden för år 1923, sid. 3 och 1035. Generalsekreteraren hos Nationernas förbund har översänt bestyrkta kopior av rekommendationernas originaltexter. Slutligen har socialstyrelsen angående de båda rekommendationerna avgivit infortrade yttranden.

Vid statsrådsprotokollet torde såsom bilagor få närläggas ej mindre svensk översättning av de båda rekommendationerna (Bil. A) jämte deras texter å franska och engelska (Bil. B) än även socialstyrelsens omförmälda yttranden över rekommendationerna (Bil. C) samt en skrivelse från statistiska centralbyrån till socialstyrelsen (Bil. D).

Den förstnämnda rekommendationen, *angående avgivande till internationella arbetsbyrån av statistiska och andra upplysningar rörande ut- och invandring samt repatriering och genomfärd av emigranter*, utgör det första resultatet av internationella arbetsorganisationens verksamhet på emigrationsfrågornas område och har till ändamål att hopbrunga de grundläggande upplysningar, som torde vara en nödvändig förutsättning för ett fruktbarande internationellt samarbete på nämnda område. Ehuru vårt land i jämförelse med ett flertal andra stater under de senare åren haft ganska liten kännning av de svårigheter och problem, som kunna vara för-

¹⁾ I nämnda propositioner, synnerligast den förra, meddelas närmare upplysningar om internationella arbetsorganisationen, dess uppgifter och verksamhetsätt.

bundna med emigrationen, pekar dock det under senaste tiden starkt stigande antalet svenska emigranter på, att nämnda företeelse jämväl från vår sida påkallar allvarlig uppmärksamhet. Erinras må i detta sammanhang även om, att riksdagen nästlidet år beslutit skrivelse om utredning i vissa avseenden rörande emigrationen. Sverige torde sålunda enligt min mening ha skäl att intressera sig för det internationella samarbetet på förevarande område.

Rekommendationens första hemställan, som åsyftar insändande kvartalsvis av tillgängliga uppgifter om vissa förhållanden rörande ut- och invandring m. m., är redan sedan något år beaktad och nödvändiggör dess tillgodoseende tydligtvis ej anskaffande av något nytt uppgiftsmaterial. I likhet med socialstyrelsen anser jag emellertid, att man, i den mån så utan olägenhet låter sig göra, bör söka tillhandahålla de ytterligare uppgifter, varom önskingar kommit till uttryck i rekommendationen. Sålunda torde man, så länge passtvänet upprätthålles, lämpligen kunna söka att, i vad angår utvandrare till eller från utomeuropeiska länder, även meddela uppgifter rörande repatriering och genomfärd. Förevarande hemställan torde alltså ej giva anledning till annan åtgärd från Sveriges sida, än att man, med fortsättande av den rapportering i ämnet, som redan upptagits, söker utvidga densamma till att avse jämväl nyss berörda förhållanden.

Beträffande därefter den hemställan, som innefattas i rekommendationens andra del och som avser insändande årsvis av vissa tillgängliga uppgifter, torde även de däri angivna önskemålen i det väsentliga redan vara tillgodosedda genom översändandet till internationella arbetsbyrån av statistiska centralbyråns årsberättelse över ut- och invandringen. Såsom socialstyrelsen förordat, synes man dock lämpligen kunna ytterligare tillmötesgå förevarande hemställan genom att söka komplettera de lämnade uppgifterna med upplysning om ut- och invandrarnas nationalitet. Någon annan åtgärd än nu berörda komplettering torde icke vara påkallad med hänsyn till denna hemställan.

Vad slutligen angår de under III i rekommendationen förordade överenskommelserna med andra stater angående enhetlighet i vissa avseenden delar jag socialstyrelsens åsikt, att det måste anses tvivelaktigt, om dylika separatavtal olika stater emellan egentligen skulle främja det åsyftade målet, d. v. s. internationell enhetlighet. Åtminstone torde det vara skäl att någon tid ställa sig avvaktande i förbidan på, huruvida ej från internationella arbetsorganisationens sida möjligen kan komma att givas några direktiv, som skulle kunna tjäna till ledning vid avslutandet av överenskommelser av ifrågavarande slag. Enligt min mening torde nu förevarande hemställan sålunda ej för närvarande böra föranleda någon åtgärd från svensk sida.

Det andra av de båda förut särskilt omförmälda konferensbesluten, eller *rekommendationen angående de allmänna grunddragen för anordnandet av inspektionssystem till tryggnad av arbetarskyddslagstiftningens tillämpning,*

lär kunna anses såsom en sammanfattning av de regler för yrkesinspektionens organisation och verksamhet, som enligt erfarenheten från olika länder måste anses bäst ägnade att främja förverkligandet av yrkesinspektionens nu angivna huvudsakliga ändamål. Att internationella arbetsorganisationen funnit sig föranlåten åvägbringa en rekommendation av berörda innebörd, torde måhända förnämligast vara att tillskriva den betydelse, yrkesinspektionen måste tillmätas för förverkligandet av organisationens internationella överenskommelser. Givetvis äro de krav, som kommit till uttryck i rekommendationen, rätt ojämt tillgodosedda i olika länder. Vad vårt land angår, lär man emellertid, såsom även framhålles i socialstyrelsens yttrande över rekommendationen, med rätta kunna göra gällande, att rekommendationen i allt väsentligt är förverkligad. I de avseenden, där den icke är genomförd, finnes tillfälle att, i den mån så prövas lämpligt med hänsyn tagen till våra förhållanden, ytterligare beakta rekommendationen vid den revision av lagen om arbetarskydd, som Kungl. Maj:t den 30 november 1922 uppdragit åt socialstyrelsen att förbereda.

Nu ifrågavarande rekommendation torde sålunda ej giva anledning till annan åtgärd från Sveriges sida, än att man vid den förestående revisionen av lagen om arbetarskydd tillser, i vad mån rekommendationens principer lämpligen kunna ytterligare beaktas vid reglerandet av yrkesinspektionens organisation och verksamhet.

Enligt de förut omförmälda reglerna rörande den vidare behandlingen av beslut, som fattats vid den internationella arbetsorganisationens konferenser, hava dessa beslut i vårt land ansetts böra underställas riksdagen. Jag får därför hemställa,

att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avlåta proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående de av internationella arbetskonferensen åren 1922 och 1923 antagna två rekommendationerna.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Torsten Wolff.

Bil. A.

Svenska översättningar av de rekommendationer, som antagits av internationella arbetskonferensen åren 1922 och 1923.

I.

Rekommendation angående avgivande till internationella arbetsbyrå av statistiska och andra upplysningar rörande ut- och invandring samt repatriering och genomförd av utvandrare.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrå sammankallats till Genève och där samlats den 18 oktober 1922 till sitt fjärde sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående avgivande till internationella arbetsbyrå av statistiska och andra upplysningar rörande ut- och invandring samt repatriering och genomförd av utvandrare, vilken fråga är upptagen såsom den andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna andra dag av november år ettusenniohundratjugotvå efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

1.

Generalkonferensen hemställer, att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte meddela internationella arbetsbyrå alla tillgängliga uppgifter rörande ut- och invandring, repatriering samt genomförd av utvandrare på ut- eller hemresa, ävensom rörande vidtagna eller planerade åtgärder i samband med dessa frågor.

Dessa uppgifter böra såvitt möjligt meddelas för varje kvartal och senast tre månader efter utgången av den tidrymd, som de avse.

2.

Generalkonferensen hemställer, att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte bemöda sig att inom sex månader efter utgången av varje år, i den mån uppgifter äro tillgängliga, meddela internationella arbetsbyrå hela antalet in- och utvandrare under året, med särskiljande av in- och utlänningar, samt med angivande i fråga om egna medborgare och så vitt möjligt även för utlänningar av:

1. Kön.	4. Nationalitet.
2. Ålder.	5. Land för senaste hemvist.
3. Yrke.	6. Land för tillämnad hemvist.

3.

Generalkonferensen hemställer, att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte såvitt möjligt träffa överenskommelse med andra medlemmar om:

- a) antagande av en identisk definition å begreppet »emigrant»;
- b) fastställande av uppgifter, som böra likformigt förekomma å de identitetshandlingar, som utfärdas för ut- och invandrare av vederbörande myndigheter i de fördragsslutande staterna;
- c) användande av en gemensam metod för insamling av statistiska uppgifter rörande ut- och invandring.

II.

Rekommendation angående de allmänna grunddragen för anordnandet av inspektionssystem till tryggande av arbetarskyddslagstiftningens tillämpning.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 22 oktober 1923 till sitt femte sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående fastställandet av allmänna grunddrag för yrkesinspektionen, vilken fråga är uppförd på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna tjugonionde dag av oktober år ettusenniohundra-tjugotre efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

I betraktande att Versaillesfördraget och de övriga fredstraktaterna bland metoder och principer av särskild och trängande vikt för arbetarnas fysiska, moraliska och intellektuella välfärd ha framhållit nödvändigheten av, att varje stat upprättar ett system av inspektionstjänst, vari kvinnor taga del, för att säkerställa tillämpningen av lagar och förordningar rörande arbetarnas skyddande;

i betraktande att de resolutioner, som antogs av internationella arbetskonferensen å dess första sammanträde beträffande vissa länder, som befinna sig under särskilda förhållanden, för dessa länder medföra nödvändigheten att, därest de icke redan äga sådant, upprätta ett inspektionssystem;

i betraktande att nödvändigheten att upprätta ett inspektionssystem blir särskilt trängande vid den tidpunkt, då de vid föregående konferenssammanträden antagna konventioner ratificeras av organisationens medlemmar och bringas till verkställighet;

i betraktande att, ehuru upprättandet av ett inspektionssystem obestriddigen är att förorda såsom ett av de mest verksamma medlen till tryggande av genomförandet av konventionerna och andra åtaganden beträffande arbetsförhållandenas reglering, det tillkommer varje medlem av organisationen —

inom området för sin suveränitet eller myndighet ensam ansvarig för verkställigheten av de av honom ratificerade konventioner — att med hänsyn till de lokala förhållandena bestämma de kontrollåtgärder, som kunna sätta honom i stånd att påtaga sig en dylik ansvarighet;

i betraktande att det, för att bereda medlemmarna tillfälle att draga nytta av vunnen erfarenhet vid upprättandet eller reorganiserandet av deras inspektionssystem, är önskvärt att fastställa de allmänna principer, som, efter vad praktiken utvisat, äro bäst ägnade att på ett likformigt, noggrant och verkningsfullt sätt trygga konventionernas tillämpning och över huvud taget alla åtgärder för arbetarnas skyddande;

hemställer konferensen,

som beslutit att till varje lands bedömande hänskjuta, i vilken omfattning dessa allmänna grunder skola tillämpas beträffande särskilda slag av verksamhet,

och som väsentligen låtit sig leda av den vid inspektionen av industriella anläggningar redan förvärvade långa erfarenheten,

att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte beakta följande grundsatser och regler.

I. Inspektionens verksamhetsområde.

1) Det system av inspektionstjänst, som varje medlem enligt den princip, som angives i art. 427: 9) av Versaillesfördraget, är pliktig organisera, bör ha till väsentlig uppgift att trygga tillämpningen av lagar och förordningar rörande arbetsförhållandena och skyddandet av arbetarna under utövningen av deras yrke (arbetstid och raster; nattarbete; förbud mot användande av vissa personer till farliga, ohälsosamma eller alltför ansträngande arbeten; sundhet och säkerhet etc.).

2) I den mån det med hänsyn till lättheten för inspektörerna att utöva kontroll eller till den erfarenhet, deras huvudsakliga åligganden giva dem, kan synas möjligt och ändamålsenligt att anförtro inspektörerna biuppgifter — vilka för övrigt kunna växla efter uppfattning, traditioner eller seder i olika länder — må dylika uppgifter tilldelas dem under villkor:

a) att de på intet sätt kunna inkräkta på fullgörandet av inspektörernas huvudsakliga åligganden;

b) att de såvitt möjligt till själva sin natur äro nära förbundna med inspektionens ursprungliga uppgift att trygga skyddandet av arbetarnas hälsa och säkerhet;

c) att de på intet sätt kunna kompromettera den auktoritet och den partiskhet, varav inspektörerna ha behov gentemot arbetsgivare och arbetare.

II. Inspektionens åligganden och befogenheter.

A. Allmänna bestämmelser.

3) Inspektörerna, försedda med behörighetsintyg, böra äga lagstadgad rätt:

a) att vid vilken tid som helst under dagen eller natten besöka och inspektera sådana ställen, där de kunna ha skälig anledning antaga, att det användes personer, som åtnjuta lagstadgat skydd, ävensom att under dagen besöka alla ställen, som de kunna ha skälig anledning antaga vara anläggningar, underkastade deras tillsyn, eller till sådana hörande utrymmen; åliggande det emellertid inspektörerna att, förrän de avlägsna sig, såvitt möjligt underrätta arbetsgivaren eller representant för honom om besöket;

b) att utan vittnen utfråga den vid anläggningen fästade personalen samt att för fullgörande av sitt uppdrag för upplysningars erhållande hänvända

sig till alla andra, vilkas vittnesmål kunna synas dem erforderliga, ävensom att begära tillhandahållande av alla register eller handlingar, om vilkas förande stadgas i lagarna angående arbetets reglering.

4) Inspektörerna böra genom ed eller på annat, med varje lands administrativa praxis eller dess seder överensstämmande sätt, och vid äventyr av straff eller lämpliga disciplinära åtgärder tillförbindas att icke yppa de fabriktionshemligheter eller över huvud taget de driftsförfaranden, om vilka de under sin tjänstutövning kunna få kännedom.

5) Med tillbörlig hänsyn tagen till varje lands administrativa och judiciella organisation samt under förbehåll för den kontroll av överordnad myndighet, som kan anses nödvändig, böra inspektörerna äga att direkt inför vederbörande judiciella myndighet draga de förseelser, som de konstaterat; börande i länder, där detta icke är oförenligt med rådande rättssystem eller rättsprinciper, de av inspektörerna upprättade protokoll äga vitsord, till dess motsatsen bevisas.

6) I sådana fall, där det finnes påkallat att vidtaga omedelbara åtgärder för att bringa installation eller anordning av lokaler eller redskap till överensstämmelse med bestämmelserna i lagar eller förordningar, böra inspektörerna kunna meddela förelägganden (eller, där sådant tillvägagående icke är förenligt med landets administrativa eller judiciella organisation, hänvända sig till vederbörande myndighet för utfärdande av dylikt föreläggande), gående ut på verkställande inom bestämd tid av sådana förändringar i avseende å lokaler eller redskap, som kunna vara nödvändiga för tryggnad av en fullständig och noggrann tillämpning av de lagar och förordningar, som avse arbetarnas hälsa och säkerhet.

I de länder, där inspektörernas förelägganden äga exekutiv kraft, bör verkställandet av sådant föreläggande icke kunna undanskjutas annat än genom överklagande hos överordnad administrativ myndighet eller hos domstol; i intet fall böra bestämmelser, avsedda att skydda arbetsgivarna mot godtycke, få hindra verkställandet av sådana åtgärder, som föreskrivits till förekommande av överhängande fara, som är vederbörligen styrkt.

B. Säkerhet.

7) Om det är av vikt, att inspektionen förses med alla lagstadgade befogenheter, som erfordras för fullgörandet av dess uppgift, är det likaledes, för att inspektionens verksamhet må bli allt mer effektiv, av vikt, att inspektionen, i överensstämmelse med den tendens, som gör sig gällande i de äldsta och mest erfarna industriländerna, allt mer inriktar sig på användandet av de lämpligaste säkerhetsmetoder att förekomma olycksfall och sjukdomar samt genom intelligent förståelse, uppfostran och samverkan av alla intresserade gör arbetet mindre farligt, mer hälsosamt och även mindre ansträngande. Efterföljande åtgärder synas ägnade att i alla länder påskynda nämnda utveckling:

a) alla olycksfall böra anmälas till vederbörande myndighet, och en av inspektörernas främsta uppgifter bör vara att företaga utredning rörande olycksfall och särskilt rörande sådana, som äro av allvarlig beskaffenhet eller ofta inträffande, för att utröna genom vilka åtgärder de kunna förekommas;

b) inspektörerna böra upplysa och råda arbetsgivarna i fråga om de bästa typerna av anordningar för säkerhet och sundhet;

c) inspektörerna böra uppmuntra samverkan mellan arbetsgivarna, deras arbetsledare och arbetare i ändamål att främja personlig försiktighet, användandet av säkerhetsmetoder och fulländandet av säkerhetsutrustningen;

d) inspektörerna böra genom systematiskt studium av de tekniska meto-

derna för arbetsställdenas inre utrustning, genom särskilda utredningar av problem rörande sundhet eller säkerhet eller på annat sätt inriktas på förbättrande och fulländande av åtgärderna för sundhet och säkerhet;

e) i de länder, där man ansett det vara att föredraga att ha en särskild, av inspektionsväsendet fullständigt oberoende organisation för försäkring mot och för förekommande av olycksfall i arbete, böra denna organisations speciella tjänstemän låta sig leda av ovan angivna principer.

III. Inspektionens organisation.

A. Organisation av personalen.

8) För att inspektörerna måtte komma i så nära beröring som möjligt med de anläggningar, de övervaka, och med vederbörande arbetsgivare och arbetare samt för att den största möjliga delen av deras tid måtte ägnas åt verkkningsfull inspektion av anläggningarna, är det önskvärt att inspektörerna, där landets förhållanden det medgiva, äro bosatta i industridistriktet.

9) I länder, som äro uppdelade i inspektionsdistrikt, är det — till trygghet av likformighet i lagtillämpningen inom de olika distrikten och till vinnande av bästa möjliga inspektionsresultat — önskvärt, att distriktsinspektörerna ställas under allmänt överinseende av en inspektör med höga kvalifikationer och långvarig erfarenhet. För det fall att landets industri är av sådan betydelse, att den kräver tillsättandet av mer än en överordnad inspektör, böra de överordnade inspektörerna tid efter annan sammanträda till överläggning om frågor, som i de deras kontroll underkastade delarna av landet framkommit rörande lagtillämpningen eller förbättrandet av arbetsförhållandena.

10) Inspektionen bör stå under en central statsmyndighets omedelbara och uteslutande uppsikt; den bör ej beträffande utövandet av sina åligganden kontrolleras eller på något sätt bero av lokala myndigheter.

11) Med hänsyn till de svåra vetenskapliga och tekniska frågor, som häröra från den moderna industriens förhållanden i avseende å användandet av farliga råämnen, avlägsnandet av damm och skadliga gaser, användandet av elektrisk ström etc., är det av vikt, att experter med speciell medicinsk, mekanisk, elektrisk eller annan sakkunskap och erfarenhet av staten användas för handläggandet av dylika frågor.

12) I enlighet med de principer, som angivas i art. 427 av fredsfördraget, bör inspektionspersonalen innefatta såväl kvinnor som män. Då det tydligtvis beträffande vissa frågor eller vissa arbeten är lämpligare att anförtro inspektionen åt män och beträffande vissa andra åt kvinnor, böra de kvinnliga inspektörerna, för så vitt de ha erforderlig utbildning och erfarenhet, i regel äga samma befogenheter och åligganden samt utöva samma myndighet som de manliga; de böra ha samma möjlighet till befordran till högre tjänster.

B. Inspektörernas ställning och utbildning.

13) Med hänsyn till den moderna industriens invecklade beskaffenhet och karaktären av de administrativa funktioner, inspektörerna ha att utöva i avseende å lagtillämpningen, och med hänsyn likaledes till de förbindelser, vari de böra stå till arbetsgivare och arbetare, arbetsgivar- och arbetarsammanslutningar samt lokala och judiciella myndigheter, är det av vikt, att inspektörerna i allmänhet äga framstående teknisk utbildning och erfarenhet, att de ha god allmänbildning samt att de genom sin duglighet och karaktär kunna vinna allas förtroende.

14) Inspektionspersonalen bör beredas en anställningsform, som gör den oberoende av regeringsskiftena. Åt inspektörerna bör givas sådan ställning och avlöning, att de säkerställas mot alla yttre, otillbörliga inflytanden. De böra ej få vara ekonomiskt intresserade i de företag, som äro ställda under deras uppsikt.

15) Inspektörerna böra, innan de definitivt utnämnas, genomgå en tids provtjänstgöring, avsedd att visa deras kvalifikationer och utbilda dem i deras åligganden; deras utnämning bör vid provtjänstgöringens slut icke kunna fastställas, med mindre de visat sig fullt kvalificerade för inspektörsgörö-målen.

16) Beträffande länder, som äro uppdelade i inspektionsdistrikt, och särskilt där landets industrier äro olikartade, är det önskvärt, att inspektörerna, synnerligast under sina första tjänsteår, med lämpliga mellantider förflyttas från det ena distriktet till det andra, på det att de måtte förvärva en fullständig erfarenhet om inspektionstjänsten.

C. Inspektionsarbetets gestaltning.

17) Med hänsyn till att vid statlig inspektionstjänst inspektörernas besök vid varje särskild anläggning nödvändigtvis måste äga rum med större eller mindre mellantider, är det av vikt:

a) att arbetsgivarna och deras ställföreträdare ovillkorligen skola anses ansvariga för lagens iakttagande och att de i fall av avsiktlig kränkning av lagen eller grov försummelse i fråga om dess iakttagande skola kunna åtalas utan föregående varning; denna grundsats äger dock icke tillämpning i de särskilda fall, där lagen förutsätter, att meddelande av inspektör först skall givas rörande vidtagandet av vissa åtgärder;

b) att inspektörernas besök i regel avläggas utan föregående underrättelse till arbetsgivaren.

Det är önskvärt, att lämpliga åtgärder vidtagas av staten till tryggande, att arbetsgivarna, deras ställföreträdare och arbetarna äga kännedom om lagens bestämmelser och de åtgärder, som böra vidtagas till skyddande av arbetarnas hälsa och säkerhet, exempelvis genom åläggande för arbetsgivaren att i anläggningen anslå ett utdrag av lagens bestämmelser.

18) Under erkännande, att skiljaktigheter förefinnas mellan olika anläggningar i avseende å storlek och betydenhet och att svårigheter kunna förorsakas av det förhållandet, att anläggningarna stundom ligga spridda i trakter av lantlig karaktär, är det önskvärt, att varje anläggning för allmän inspektion besökes av en inspektör minst en gång om året och detta oberoende av de särskilda besök, som kunna nödvändiggöras av särskilda klagomål eller andra skäl. Det är likaledes önskvärt, att betydande anläggningar och sådana, i vilka anordningarna icke äro tillfredsställande i avseende å arbetarnas säkerhet eller hälsa, ävensom anläggningar, vari hälso-skadliga eller farliga arbeten utföras, besökas mycket oftare. För det fall att ett allvarligt missförhållande upptäckts i en anläggning, är det önskvärt, att densamma, till konstaterande om missförhållandet avhjälpts, snart ånyo besökes av inspektören.

D. Samverkan med arbetsgivare och arbetare.

19) Det är av vikt: att för arbetarna och deras representanter på allt sätt underlättas att fritt upplysa inspektören om varje bristfällighet eller förseelse mot lagen inom den anläggning, vari de sysselsättas; att varje dylikt klagomål såvitt möjligt av inspektören skyndsamt upptages till utredning; att klagomål av inspektören behandlas fullt förtroligt och att åt arbetsgivaren

eller hans ställföreträdare ej gives någon antydning, att ett inspektionsbesök företages med anledning av ett klagomål.

20) För att vinna full samverkan med arbetsgivare och arbetare samt deras resp. organisationer med hänsyn till åvägabringandet av förbättrade förhållanden i avseende å arbetarnas hälsa och säkerhet är det önskvärt, att inspektionen tid efter annan rådgör med representanter för arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer om de för nämnda ändamåls vinnande bästa åtgärderna.

IV. Inspektörernas rapporter.

21) Periodiska rapporter över inspektionstjänstens resultat och verksamhet, avfattade enligt bestämd plan, böra av inspektörerna avgivnas till den centrala myndigheten, och bör denna myndighet i en årsrapport, offentliggjord så skyndsamt som möjligt och i varje fall inom ett år från slutet av det år densamma avser, framlägga en översikt över de uppgifter, inspektörerna meddelat; kalenderåret bör enhetligt läggas till grund för dessa rapporter.

22) Nämnda årsrapport bör innehålla en förteckning å de lagar och förordningar rörande reglering av arbetsförhållandena, vilka utfärdats under det år, rapporten avser.

23) I årsrapporten böra likaledes intagas sådana statistiska översikter, som erfordras för att giva alla upplysningar rörande inspektionens organisation och verksamhet samt de resultat, som uppnåtts av densamma. De meddelade uppgifterna böra såvitt möjligt lämna upplysning om:

- a) organisation och sammansättning av inspektionstjänstens personal;
- b) antalet anläggningar, som äro underkastade här åsyftade lagar och förordningar, fördelade efter industrigrupper och med angivande av antalet sysselsatta arbetare (män, kvinnor, unga personer och barn);
- c) antalet inspektionsbesök, ägnade varje kategori av anläggningar, med angivande av antalet arbetare, som sysselsättas i de inspekterade anläggningarna (det antal som konstaterats vid första besöket under året) och av antalet anläggningar, som inspekterats mer än en gång under årets lopp;
- d) antalet och beskaffenheten av de förseelser mot lagar och förordningar, som dragits inför vederbörande myndigheter, samt antalet och arten av de fällande domar, som avkunnats av myndigheterna;
- e) antalet och beskaffenheten av samt orsaken till de olycksfall och yrkesjukdomar, fördelade efter olika slag av anläggningar, som gjorts till föremål för anmälan.

Bil. B.*Rekommendationernas originaltext.*

I.

Recommandation concernant la communication au bureau international du travail de toutes informations, statistiques et autres, relatives à l'émigration, à l'immigration, au rapatriement et au transit des émigrants.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 18 octobre 1922, en sa quatrième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions concernant la communication au Bureau international du Travail des informations, statistiques ou autres, concernant l'émigration, l'immigration, le rapatriement ou le transit des émigrants, question formant le deuxième point à l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation,

adopte, ce deuxième jour de novembre, mil neuf cent vingt-deux, la Recommandation ci-après à soumettre à l'examen des Membres de l'Organisation internationale du Travail, en vue d'y faire porter effet sous forme de loi nationale ou autrement, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Recommendation concerning communication to the international labour office of statistical and other information regarding emigration, immigration and the repatriation and transit of emigrants.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fourth Session on 18 October 1922, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the communication to the International Labour Office of statistical and other information regarding emigration and immigration and the repatriation and transit of emigrants, which is the second item of the Agenda of the Session, and

Having decided that these proposals shall take the form of a recommendation,

adopts, this second day of November of the year one thousand nine hundred and twenty-two, the following Recommendation, to be submitted to the Members of the International Labour Organisation for consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

I.

La Conférence générale recommande que chacun des Membres de l'Organisation internationale du Travail communique au Bureau international du Travail toutes informations dont il dispose concernant l'émigration, l'immigration, le rapatriement et le transit des émigrants à l'aller et au retour, ainsi que les mesures prises ou envisagées relativement à ces questions.

Ces informations devraient être communiquées autant que possible une fois par trimestre et au plus tard dans les trois mois de la fin de la période à laquelle elles se rapportent.

II.

La Conférence générale recommande que chacun des Membres de l'Organisation internationale du Travail fasse tous ses efforts pour communiquer au Bureau international du Travail, dans les six mois qui suivent la fin de l'année à laquelle ils se rapportent, et dans la mesure des informations disponibles, les chiffres globaux des émigrants et des immigrants, en distinguant les nationaux des étrangers et en spécifiant particulièrement pour les nationaux et, autant que possible, pour les étrangers:

- 1) le sexe de l'émigrant ou de l'immigrant;
- 2) son âge;
- 3) sa profession;
- 4) sa nationalité;
- 5) le pays de sa dernière résidence;
- 6) le pays où il se propose d'établir sa résidence.

III.

La Conférence générale recommande que chacun des Membres de l'Organisation internationale du Travail se mette d'accord autant que possible avec d'autres Membres pour:

I.

The General Conference recommends that each Member of the International Labour Organisation should communicate to the International Labour Office all information available concerning emigration, immigration, repatriation, transit of emigrants on outward and return journeys and the measures taken or contemplated in connection with these questions.

This information should be communicated so far as possible every three months and within three months of the end of the period to which it refers.

II.

The General Conference recommends that each Member of the International Labour Organisation should make every effort to communicate to the International Labour Office, within six months of the end of the year to which they refer, and so far as information is available, the total figures of emigrants and immigrants, showing separately nationals and aliens and specifying particularly, for nationals, and, as far as possible, for aliens:

- (1) Sex.
- (2) Age.
- (3) Occupation.
- (4) Nationality.
- (5) Country of last residence.
- (6) Country of proposed residence.

III.

The General Conference recommends that each Member of the International Labour Organisation should, if possible, make agreements with other Members providing for:

a) établir une définition identique du terme «émigrant»; b) déterminer les indications qui devront figurer uniformément sur les pièces d'identité délivrées aux émigrants et immigrants par les autorités compétentes des Membres qui se sont mis d'accord; c) employer une méthode uniforme pour relever les données statistiques sur l'émigration et l'immigration.	(a) The adoption of a uniform definition of the term "emigrant". (b) The determination of uniform particulars to be entered on the identity papers issued to emigrants and immigrants by the competent authorities of Members who are parties to such agreements. (c) The use of a uniform method of recording statistical information regarding emigration and immigration.

II.

Recommandation concernant les principes généraux pour l'organisation de services d'inspection destinés à assurer l'application des lois et règlements pour la protection des travailleurs.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 22 octobre 1923, en sa cinquième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions concernant la détermination de principes généraux pour l'inspection du travail, question inscrite à l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation,

adopte, ce vingt-neuvième jour d'octobre, mil neuf cent vingt-trois, la Recommandation ci-après à soumettre à l'examen des Membres de l'Organisation internationale du Travail, en vue de lui faire porter effet sous forme de loi nationale ou autrement, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité

Recommendation concerning the general principles for the organisation of systems of inspection to secure the enforcement of the laws and regulations for the protection of the workers.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifth Session on 22 October 1923, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the general principles for the organisation of factory inspection, the question forming the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals should take the form of a recommendation,

adopts, this twenty-ninth day of October of the year one thousand nine hundred and twenty-three, the following Recommendation, to be submitted to the Members of the International Labour Organisation for consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise, in accordance

de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Considérant que, parmi les méthodes et les principes d'une importance particulière et urgente pour le bien-être physique, moral et intellectuel des travailleurs, le Traité de Versailles et les autres Traités de Paix ont proclamé la nécessité que soit organisé, par chaque Etat, un service d'inspection, comprenant des femmes, afin d'assurer l'application des lois et règlements pour la protection des travailleurs;

considérant que les résolutions adoptées par la Conférence internationale du Travail à sa première session en ce qui concerne certains pays placés dans des conditions spéciales impliquent la nécessité pour ces pays de créer des services d'inspection s'ils n'en possèdent pas encore;

considérant que la nécessité d'organiser des services d'inspection devient particulièrement pressante au moment où sont mises en vigueur, par la ratification des Membres, les conventions élaborées au cours des sessions de la Conférence;

considérant, d'autre part, que si l'institution du service d'inspection doit être incontestablement recommandée comme constituant l'un des moyens les plus efficaces d'assurer l'application des conventions et autres obligations relatives à la réglementation des conditions du travail, c'est à chacun des Membres de l'Organisation, seul responsable, dans les territoires placés sous sa souveraineté ou son autorité, de l'exécution des conventions par lui ratifiées, qu'il appartient de déterminer, suivant les conditions locales, les mesures de contrôle pouvant lui permettre d'assumer une telle responsabilité;

considérant, toutefois, qu'afin de permettre aux Membres de profiter de l'expérience acquise en vue d'instituer ou de réorganiser leur service

with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Whereas the Treaty of Versailles and the other Treaties of Peace include among the methods and principles of special and urgent importance for the physical, moral and intellectual welfare of the workers the principle that each State should make provision for a system of inspection in which women should take part, in order to ensure the enforcement of the laws and regulations for the protection of the workers;

Whereas the resolutions adopted at the First Session of the International Labour Conference concerning certain countries where special conditions prevail involve the creation by these countries of an inspection system if they do not already possess such a system;

Whereas the necessity of organising a system of inspection becomes specially urgent when Conventions adopted at Sessions of the Conference are being ratified by Members of the Organisation and put into force;

Whereas while the institution of an inspection system is undoubtedly to be recommended as one of the most effective means of ensuring the enforcement of Conventions and other engagements for the regulation of labour conditions, each Member is solely responsible for the execution of Conventions to which it is a party in the territory under its sovereignty or its authority and must accordingly itself determine in accordance with local conditions what measures of supervision may enable it to assume such a responsibility;

Whereas, in order to put the experience already gained at the disposal of the Members with a view to assisting them in the institution

d'inspection, il y a intérêt à déterminer les principes généraux qui se dégagent de la pratique comme les plus propres à assurer, d'une manière égale, exacte et efficace, l'application des conventions et, plus généralement, de toutes les mesures de protection des travailleurs;

après avoir décidé de réserver complètement à l'appréciation de chaque pays l'application de ces principes généraux à certaines formes particulières d'activité,

et s'inspirant essentiellement de l'expérience déjà longue acquise dans l'inspection des établissements industriels,

La Conférence générale recommande à chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail de prendre en considération les principes et les règles suivants:

I. OBJET DE L'INSPECTION.

1. Le service d'inspection que chaque Membre doit organiser conformément au principe énoncé au n° 9 de l'article 427 du Traité de Versailles doit avoir pour tâche essentielle d'assurer l'application des lois et règlements concernant les conditions du travail et la protection des travailleurs dans l'exercice de leur profession (durée du travail et des repos; travail de nuit; interdiction d'employer certaines personnes à des travaux dangereux, insalubres ou excédant leurs forces; hygiène et sécurité, etc).

2. Dans la mesure où il apparaîtrait possible et utile de confier aux inspecteurs, en raison de la facilité du contrôle ou en raison de l'expérience que leur donne leur fonction essentielle, des tâches accessoires, variant d'ailleurs selon les préoccupations, les traditions ou les mœurs des divers pays, ces tâches peuvent leur être assignées à condition:

a) qu'elles ne puissent en rien porter atteinte à l'accomplissement de leur fonction essentielle;

or re-organisation of their inspection system, it is desirable to indicate the general principles which practice shows to be the best calculated to ensure uniform, thorough and effective enforcement of Conventions and more generally of all measures for the protection of the workers; and

Having decided to leave to each country the determination of how far these general principles should be applied to certain spheres of activity;

And taking as a guide the long experience already acquired in factory inspection;

The General Conference recommends that each Member of the International Labour Organisation should take the following principles and rules into consideration:

I. SPHERE OF INSPECTION.

1. That it should be the principal function of the system of inspection which should be instituted by each Member in accordance with the ninth principle of Article 427 of the Treaty of Versailles to secure the enforcement of the laws and regulations relating to the conditions of work and the protection of the workers while engaged in their work (hours of work and rest; night work; prohibition of the employment of certain persons on dangerous, unhealthy or physically unsuitable work; health and safety, etc.).

2. That, in so far as it may be considered possible and desirable, either for reasons of convenience in the matter of supervision or by reason of the experience which they gain in carrying out their principal duties, to assign to inspectors additional duties which may vary according to the conceptions, traditions and customs prevailing in the different countries, such duties may be assigned, provided;

(a) that they do not in any way interfere with the inspectors' principal duties;

b) qu'elles soient, autant que possible, rattachées par leur nature même à l'effort primordial de protection de la santé et de la sécurité des travailleurs;

c) qu'elles ne puissent en rien compromettre l'autorité et l'impartialité dont ils ont besoin auprès des employeurs et des travailleurs.

(b) that in themselves they are closely related to the primary object of ensuring the protection of the health and safety of the workers;

(c) that they shall not prejudice in any way the authority and impartiality which are necessary to inspectors in their relations with employers and workers.

II. NATURE DES FONCTIONS ET DES POUVOIRS DE L'INSPECTION.

A. — Dispositions générales.

3. Les inspecteurs, munis de pièces justificatives de leur qualité, doivent avoir le droit, consacré par la loi:

a) de visiter et inspecter à toute heure de jour et de nuit les endroits où ils peuvent avoir un motif raisonnable de supposer que sont occupées des personnes jouissant de la protection légale et d'entrer le jour en tous endroits qu'ils peuvent avoir un motif raisonnable de supposer être des établissements assujettis à leur contrôle et dans leurs dépendances; étant entendu qu'avant de se retirer, et dans la mesure du possible, les inspecteurs aviseront de leur passage l'employeur ou l'un de ses représentants;

b) d'interroger, sans témoins, le personnel attaché à l'établissement et, en vue d'accomplir leur tâche, de s'adresser pour obtenir des renseignements à toutes autres personnes dont le témoignage pourrait leur paraître nécessaire et de demander communication de tous registres ou documents dont la tenue est prescrite par les lois réglementant le travail.

4. Les inspecteurs doivent être tenus, soit par serment, soit par toute autre méthode conforme aux pratiques administratives ou aux mœurs de chaque pays, et sous peine de sanctions pénales ou de mesures disciplinaires appropriées, de ne point révéler les secrets de fabrication et, en général, les procédés

II. NATURE OF THE FUNCTIONS AND POWERS OF INSPECTORS.

A. General.

3. That inspectors provided with credentials should be empowered by law:

(a) to visit and inspect, at any hour of the day or night, places where they may have reasonable cause to believe that persons under the protection of the law are employed, and to enter by day any place which they may have reasonable cause to believe to be an establishment, or part thereof, subject to their supervision; provided that, before leaving, inspectors should, if possible, notify the employer or some representative of the employer of their visit;

(b) to question, without witnesses, the staff belonging to the establishment, and, for the purpose of carrying out their duties, to apply for information to any other persons whose evidence they may consider necessary, and to require to be shown any registers or documents which the laws regulating conditions of work require to be kept.

4. That inspectors should be bound by oath, or by any method which conforms with the administrative practice or customs in each country, not to disclose, on pain of legal penalties or suitable disciplinary measures, manufacturing secrets, and working processes in general, which may come to their

d'exploitation dont ils peuvent avoir connaissance dans l'exercice de leurs fonctions.

5. Compte tenu de l'organisation administrative et judiciaire de chaque pays, et sous réserve du contrôle hiérarchique qui pourrait paraître nécessaire, les inspecteurs doivent pouvoir saisir directement les autorités judiciaires compétentes des infractions qu'ils ont constatées;

Dans les pays où cela n'est pas incompatible avec les système et principes de droit, les procès-verbaux rédigés par les inspecteurs doivent faire foi en justice jusqu'à preuve contraire.

6. Dans les cas où il y aurait lieu de prendre des mesures immédiates pour rendre les installations et aménagements des locaux ou appareils conformes aux dispositions des lois et règlements, les inspecteurs doivent pouvoir formuler des injonctions (ou, lorsqu'une telle procédure ne serait pas compatible avec l'organisation administrative ou judiciaire du pays, s'adresser à l'autorité compétente pour formuler de semblables injonctions) comportant l'exécution, dans un délai déterminé, des modifications dans les installations des locaux ou appareils qui seraient nécessaires pour assurer l'application exacte et précise des lois et règlements concernant l'hygiène et la sécurité des travailleurs;

Dans les pays où les injonctions des inspecteurs ont force exécutoire, l'effet n'en doit pouvoir être suspendu que par le recours aux autorités administratives supérieures ou aux tribunaux; mais, en tous cas, les garanties données aux employeurs contre l'arbitraire ne doivent pouvoir en rien nuire à l'exécution des mesures prescrites en vue de prévenir des périls imminents dûment constatés.

knowledge in the course of their duties.

5. That, regard being had to the administrative and judicial systems of each country, and subject to such reference to superior authority as may be considered necessary, inspectors should be empowered to bring breaches of the laws, which they ascertain, directly before the competent judicial authorities;

That in countries where it is not incompatible with their system and principles of law, the reports drawn up by the inspectors shall be considered to establish the facts stated therein in default of proof to the contrary.

6. That the inspectors should be empowered, in cases where immediate action is necessary to bring installation or plant into conformity with laws and regulations, to make an order (or, if that procedure should not be in accordance with the administrative or judicial systems of the country, to apply to the competent authorities for an order) requiring such alterations to the installation or plant to be carried out within a fixed time as may be necessary for securing full and exact observance of the laws and regulations relating to the health and safety of the workers;

That in countries where the inspector's order has executive force of itself, its execution should be suspended only by appeal to a higher administrative or judicial authority, but in no circumstances should provisions intended to protect employers against arbitrary action prejudice the taking of measures with a view to the prevention of imminent danger which has been duly shown to exist.

B. — Sécurité.

7. Considérant que, s'il est essentiel que l'inspection soit pourvue de toutes les pouvoirs légaux nécessaires à l'accomplissement de sa tâche, il importe également, pour que l'activité de l'inspection devienne de plus en plus efficace, que, suivant la tendance qui se manifeste dans les pays industriels les plus anciens et les plus expérimentés, elle s'oriente toujours davantage vers l'emploi des méthodes de sécurité les plus appropriées pour prévenir les accidents et les maladies, pour rendre le travail moins dangereux, plus salubre, plus aisé même par une intelligente compréhension, par l'éducation et la collaboration de tous les intéressés, les moyens suivants apparaissent propres à hâter en tous pays cette évolution:

a) tous les accidents devraient être notifiés aux autorités compétentes et l'une des tâches primordiales des inspecteurs devrait consister à procéder à des enquêtes sur les accidents et en particulier sur ceux d'un caractère sérieux ou fréquent en vue d'étudier les mesures susceptibles d'en éviter le retour;

b) les inspecteurs devraient renseigner et conseiller les chefs d'entreprise au sujet des meilleurs dispositifs types de sécurité et d'hygiène;

c) les inspecteurs devraient encourager la collaboration des chefs d'entreprise, de leurs préposés et des travailleurs en vue d'éveiller le sens personnel de la prudence, de préconiser des mesures de sécurité et de perfectionner les dispositifs de protection;

d) les inspecteurs devraient être associés à l'amélioration et au perfectionnement des mesures d'hygiène et de sécurité, soit par l'étude permanente des méthodes techniques d'installation intérieure des ateliers, soit par des enquêtes particulières sur des problèmes d'hygiène et de sécurité, soit par toutes autres méthodes;

B. Safety.

7. Having regard to the fact that, while it is essential that the inspectorate should be invested with all the legal powers necessary for the performance of its duties, it is equally important, in order that inspection may progressively become more effective, that, in accordance with the tendency manifested in the oldest and most experienced countries, inspection should be increasingly directed towards securing the adoption of the most suitable safety methods for preventing accidents and diseases with a view to rendering work less dangerous, more healthy, and even less exhausting, by the intelligent understanding, education, and co-operation of all concerned, it would appear that the following methods are calculated to promote this development in all countries:

(a) that all accidents should be notified to the competent authorities, and that one of the essential duties of the inspectors should be to investigate accidents, and more especially those of a serious or recurring character, with a view to ascertaining by what measures they can be prevented;

(b) that inspectors should inform and advise employers respecting the best standards of health and safety;

(c) that inspectors should encourage the collaboration of employers, managing staff and workers for the promotion of personal caution, safety methods, and the perfecting of safety equipment;

(d) that inspectors should endeavour to promote the improvement and perfecting of measures of health and safety, by the systematic study of technical methods for the internal equipment of undertakings, by special investigations into problems of health and safety, and by any other means;

e) dans les pays où l'on a estimé préférable d'avoir une organisation spéciale d'assurance et de prévention des accidents du travail, tout à fait indépendante des services de l'inspection, les agents spéciaux de cette organisation devraient s'inspirer des principes précédents.

(e) that in countries where it is considered preferable to have a special organisation for accident insurance and prevention completely independent of the inspectorate, the special officers of such organisations should be guided by the foregoing principles.

III. ORGANISATION DE L'INSPECTION.

A. — *Organisation du personnel.*

8. Afin que les inspecteurs soient en contact aussi étroit que possible avec les établissements qu'ils inspectent et avec les employeurs et les travailleurs, et pour que la plus grande part possible de leur temps soit consacrée à la visite effective des établissements, il est désirable qu'ils aient leur résidence dans les districts industriels lorsque les conditions du pays le permettent.

9. Dans les pays qui sont divisés en districts d'inspection, il est désirable qu'en vue d'assurer l'uniformité de l'application de la loi dans les divers districts et pour obtenir de l'inspection le meilleur rendement, les inspecteurs de districts soient placés sous la surveillance générale d'un inspecteur possédant de hautes qualités et une longue expérience. Si l'importance de l'industrie du pays est telle qu'elle exige la nomination de plus d'un inspecteur supérieur, les inspecteurs supérieurs devraient se réunir de temps à autre pour discuter les questions soulevées dans les régions soumises à leur contrôle en ce qui concerne l'application de la loi et l'amélioration des conditions du travail.

10. L'inspection devrait être placée sous le contrôle direct et exclusif d'une autorité nationale centrale; elle ne devrait pas être placée sous le contrôle ou dépendre en quelque manière d'autorités locales pour l'exercice d'aucune de ses fonctions.

III. ORGANISATION OF INSPECTION.

A. *Organisation of the Staff.*

8. That, in order that the inspectors may be as closely as possible in touch with the establishments which they inspect and with the employers and workers, and in order that as much as possible of the inspectors' time may be devoted to the actual visiting of establishments, they should be localised, when the circumstances of the country permit, in the industrial districts.

9. That in countries which for the purposes of inspection are divided into districts, in order to secure uniformity in the application of the law as between district and district and to promote a high standard of efficiency of inspection, the inspectors in the districts should be placed under the general supervision of an inspector of high qualifications and experience. Where the importance of the industries of the country is such as to require the appointment of more than one supervising inspector, the supervising inspectors should meet from time to time to confer on questions arising in the divisions under their control in connection with the application of the law and the improvement of industrial conditions.

10. That the inspectorate should be placed under the direct and exclusive control of a central State authority and should not be under the control of or in any way responsible to any local authority in connection with the execution of any of their duties.

11. En raison de la difficulté des questions scientifiques et techniques résultant des conditions de l'industrie moderne, en ce qui concerne l'emploi de matières dangereuses, l'enlèvement des poussières et l'évacuation des gaz nocifs, l'emploi du courant électrique, etc., il est essentiel que des experts possédant des connaissances et une expérience spéciales en matière médicale, mécanique, électrique ou autre, soient employés par l'État pour traiter de tels problèmes.

12. Conformément au principe contenu dans l'article 427 du Traité de Paix, l'inspection devrait comprendre des femmes aussi bien que des hommes. S'il est évident que, pour certaines matières et certains travaux, il convient davantage de confier l'inspection à des hommes et que, pour d'autres, il convient plutôt de la confier à des femmes, les inspectrices devraient, en règle générale, avoir les mêmes pouvoirs, et fonctions et exercer la même autorité que les inspecteurs, sous la réserve qu'elles aient l'entraînement et l'expérience nécessaires, et elles devraient avoir les mêmes droits d'être promues aux postes supérieurs.

B. — *Titres et formation des inspecteurs.*

13. Par suite de la complexité de l'industrie moderne et du caractère des fonctions administratives qu'ils ont à exercer en vue de l'application de la loi, par suite également des relations qu'ils devront avoir avec les employeurs et les travailleurs, avec les associations d'employeurs et de travailleurs, avec les autorités locales et judiciaires, il est essentiel que les inspecteurs possèdent une expérience sérieuse au point de vue technique, qu'ils aient une bonne culture générale et que, par leurs aptitudes et leurs

11. That, in view of the difficult scientific and technical questions which arise under the conditions of modern industry in connection with processes involving the use of dangerous materials, the removal of injurious dust and gases, the use of electrical plant and other matters, it is essential that experts having competent medical, engineering, electrical or other scientific training and experience should be employed by the State for dealing with such problems.

12. That, in conformity with the principle contained in Article 427 of the Treaty of Peace, the inspectorate should include women as well as men inspectors; that, while it is evident that with regard to certain matters and certain classes of work inspection can be more suitably carried out by men as in the case of other matters and other classes of work inspection can be more suitably carried out by women, the women inspectors should in general have the same powers and duties and exercise the same authority as the men inspectors, subject to their having had the necessary training and experience, and should have equal opportunity of promotion to the higher ranks.

B. *Qualifications and Training of Inspectors.*

13. That, in view of the complexity of modern industrial processes and machinery, of the character of the executive and administrative functions entrusted to the inspectors in connection with the application of the law and of the importance of their relations to employers and workers and employers' and workers' organisations and to the judicial and local authorities, it is essential that the inspectors should in general possess a high standard of technical training and experience, should be persons of

qualités morales, ils puissent acquérir la confiance de tous.

14. Le personnel de l'inspection doit être doté d'un statut organique qui le rende indépendant des changements de gouvernement. En vue de les soustraire à toutes influences extérieures, les inspecteurs doivent posséder une situation et recevoir une rémunération convenables. Ils ne doivent avoir aucun intérêt dans les établissements qui sont placés sous leur surveillance.

15. Avant d'être nommés définitivement, les inspecteurs devront subir une période de stage destinée à éprouver leurs qualités, à les entraîner dans leurs fonctions; et leur nomination ne pourra être rendue définitive, à la fin de cette période de stage, que s'ils ont montré les aptitudes nécessaires pour les fonctions d'inspecteur.

16. Lorsque les pays sont divisés en districts d'inspection et en particulier lorsque les industries du pays sont variées, il est désirable que les inspecteurs, en particulier pendant les premières années de leur service, soient transférés d'un district à l'autre à des intervalles de temps convenables, pour qu'ils acquièrent une expérience complète du fonctionnement de l'inspection.

C. — Types et méthodes d'inspection.

17. Attendu que, dans un service d'inspection nationale, les visites de chaque établissement par les inspecteurs sont nécessairement plus ou moins espacées, il est essentiel:

a) Que les chefs d'entreprise ou leurs représentants soient, en vertu d'un principe absolu, réputés responsables de l'observation de la loi et qu'ils puissent être poursuivis sans avertissement préalable dans le cas d'une violation délibérée de la loi, ou d'une négligence grave dans son observation;

good general education, and by their character and abilities be capable of acquiring the confidence of all parties.

14. That the inspectorate should be on a permanent basis and should be independent of changes of Government; that the inspectors should be given such a status and standard of remuneration as to secure their freedom from any improper external influences and that they should be prohibited from having any interest in any establishment which is placed under their inspection.

15. That inspectors on appointment should undergo a period of probation for the purpose of testing their qualifications and training them in their duties, and that their appointment should only be confirmed at the end of that period if they have shown themselves fully qualified for the duties of an inspector.

16. That, where countries are divided for the purposes of inspection into districts, and especially where the industries of the country are of a varied character, it is desirable that inspectors, more particularly during the early years of their service, should be transferred from district to district at appropriate intervals in order to obtain a full experience of the work of inspection.

C. Standard and Methods of Inspection.

17. That, as under a system of State inspection the visits of the inspectors to any individual establishment must necessarily be more or less infrequent, it is essential:

(a) That the principle should be laid down and maintained that the employer and the officials of the establishment are responsible for the observance of the law, and are liable to be proceeded against in the event of deliberate violation of or serious negligence in observing the law, without previous warning from the inspector;

Ce principe ne s'applique pas dans les cas particuliers où la loi prévoit qu'un avis doit être donné d'abord par l'inspecteur pour l'exécution de certaines mesures.

b) Qu'en règle générale les visites des inspecteurs soient faites sans avertissement préalable à l'employeur.

Il est désirable que des dispositions appropriées soient prises par l'État pour assurer que les employeurs ou leurs représentants et les travailleurs connaissent les dispositions de la loi et les mesures à prendre pour la protection de la santé et de la sécurité des travailleurs, par exemple par l'obligation imposée à l'employeur d'afficher dans l'établissement un extrait des dispositions de la loi.

18. Étant donné les différences qui existent entre les divers établissements en ce qui concerne leur étendue et leur importance et les difficultés qui peuvent résulter du fait que les établissements sont dispersés parfois dans des régions de caractère rural, il est désirable que chaque établissement soit visité par un inspecteur aux fins d'inspection générale au moins une fois par an, indépendamment des visites spéciales qui peuvent être rendues nécessaires à la suite d'une plainte particulière ou pour d'autres raisons. Il est désirable également que les établissements importants et ceux dans lesquels les aménagements ne sont pas satisfaisants au point de vue de la sécurité et de la santé des ouvriers, ainsi que les établissements dans lesquels sont effectués des travaux insalubres ou dangereux, soient visités beaucoup plus fréquemment. Il est désirable que si des irrégularités sérieuses ont été découvertes dans un établissement, il soit visité de nouveau par l'inspecteur à une date rapprochée, en vue de constater si l'irrégularité a disparu.

It is understood that the foregoing principle does not apply in special cases where the law provides that notice shall be given in the first instance to the employer to carry out certain measures.

(b) That, as a general rule, the visits of the inspectors should be made without any previous notice to the employer.

It is desirable that adequate measures should be taken by the State to ensure that employers, officials and workers are acquainted with the provisions of the law and the measures to be taken for the protection of the health and safety of the workers, as, for example, by requiring the employer to post in his establishment an abstract of the requirements of the law.

18. That, while it is recognised that very wide differences exist between the size and importance of one establishment and another, and that there may be special difficulties in countries or areas of a rural character where factories are widely scattered, it is desirable that, as far as possible, every establishment should be visited by an inspector for the purposes of general inspection not less frequently than once a year, in addition to any special visits that may be made for the purpose of investigating a particular complaint or for other purposes; and that large establishments and establishments of which the management is unsatisfactory from the point of view of the protection of the health and safety of the workers, and establishments in which dangerous or unhealthy processes are carried on, should be visited much more frequently. It is desirable that, when any serious irregularity has been discovered in an establishment, it should be revisited by the inspector at an early date with a view to ascertaining whether the irregularity has been remedied.

D. — *Coopération des employeurs et des travailleurs.*

19. Il est essentiel que toutes facilités soient accordées aux travailleurs et à leurs représentants pour signaler librement aux inspecteurs tout défaut ou infraction à la loi existant dans l'établissement dans lequel ils sont employés; que dans la mesure du possible, il soit procédé promptement, par l'inspecteur, à une enquête au sujet d'une plainte de ce genre; que la plainte soit considérée par l'inspecteur comme absolument confidentielle et qu'aucune indication ne soit donné à l'employeur ou à ses représentants qu'il est procédé à une visite d'inspection comme suite à une plainte.

20. En vue d'assurer une coopération entière des employeurs et des travailleurs et de leurs organisations respectives, et afin d'améliorer les conditions touchant la santé et la sécurité des travailleurs, il est désirable que l'inspection consulte de temps à autre les représentants des organisations d'employeurs et de travailleurs sur les meilleures dispositions à prendre à cet effet.

IV. RAPPORTS DES INSPECTEURS.

21. Des rapports périodiques sur les résultats et l'activité du service de l'inspection devront être soumis suivant un cadre déterminé par les inspecteurs à l'autorité centrale et ladite autorité devra présenter dans un rapport annuel publié aussi rapidement que possible et, dans tous les cas, dans un délai d'un an à partir de la fin de l'année à laquelle il se rapporte, une vue d'ensemble des renseignements fournis par les inspecteurs; l'année adoptée pour tous ces rapports devra être uniformément l'année commençant le premier janvier.

22. Ce rapport annuel d'ensemble devra contenir une liste des lois et

D. *Co-operation of Employers and Workers.*

19. That it is essential that the workers and their representatives should be afforded every facility for communicating freely with the inspectors as to any defect or breach of the law in the establishment in which they are employed; that every such complaint should as far as possible be investigated promptly by the inspector; that the complaint should be treated as absolutely confidential by the inspector and that no intimation even should be given to the employer or his officials that the visit made for the purpose of investigation is being made in consequence of the receipt of a complaint.

20. That, with a view to securing full co-operation of the employers and workers and their respective organisations in promoting a high standard in regard to the conditions affecting the health and safety of the workers, it is desirable that the inspectorate should confer from time to time with the representatives of the employers' and workers' organisations as to the best measures to be taken for this purpose.

IV. INSPECTORS' REPORTS.

21. That inspectors should regularly submit to their central authority reports framed on uniform lines dealing with their work and its results, and that the said authority should publish an annual report as soon as possible and in any case within one year after the end of the year to which it relates, containing a general survey of the information furnished by the inspectors; that the calendar year should be uniformly adopted for these reports.

22. That the annual general report should contain a list of the laws and

règlements concernant la réglementation des conditions du travail promulgués pendant l'année à laquelle ils se rapportent.

23. Devront être insérés également dans ce rapport annuel les tableaux statistiques nécessaires pour donner tous renseignements sur l'organisation et l'activité de l'inspection ainsi que sur les résultats obtenus par elle. Les renseignements fournis devront mentionner autant que possible:

a) l'organisation et la composition du personnel du service de l'inspection;

b) le nombre des établissements assujettis aux lois et règlements classés par groupes d'industries avec l'indication du nombre des travailleurs occupés (hommes, femmes, jeunes gens, enfants);

c) le nombre de visites d'inspection effectuées pour chaque catégorie d'établissements avec l'indication du nombre des travailleurs occupés dans les établissements inspectés (ce nombre étant celui qui a été constaté au cours de la première visite de l'année) et du nombre des établissements qui ont été inspectés plus d'une fois au cours de l'année;

d) le nombre et le caractère des infractions aux lois et règlements déferées aux autorités compétentes et le nombre et la nature des condamnations prononcées par les autorités compétentes;

e) le nombre, la nature et la cause, par catégorie d'établissements, des accidents et des maladies professionnelles qui ont fait l'objet d'une déclaration.

regulations relating to conditions of work made during the year which it covers.

23. That this annual report should also give the statistical tables necessary in order to provide all information on the organisation and work of the inspectorate and on the results obtained. The information supplied should as far as possible state:

(a) The strength and organisation of the staff of the inspectorate;

(b) The number of establishments covered by the laws and regulations, classified by industries and indicating the number of workers employed (men, women, young persons, children);

(c) The number of visits of inspection made for each class of establishment with an indication of the number of workers employed in the establishments inspected (the number of workers being taken to be the number employed at the time of the first visit of the year), and the number of establishments inspected more than once during the year;

(d) The number of and nature of breaches of the laws and regulations brought before the competent authorities and the number and nature of the convictions by the competent authority;

(e) The number, nature and the cause of accidents and occupational diseases notified, tabulated according to class of establishment.

Bil. C.*Socialstyrelsens yttranden angående rekommendationerna.*

I.

Stockholm den 16 november 1923.

Till

Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Socialdepartementet.

Genom remiss den 3 mars 1923 har socialstyrelsen anmodats avgiva yttrande rörande den vid internationella arbetskonferensens sammanträde år 1922 antagna rekommendationen angående avgivande till internationella arbetsbyrån av statistiska och andra upplysningar rörande ut- och invandring samt repatriering och genomfart av emigranter. I anledning härav får styrelsen, med återställande av remissakten, anföra följande.

Den statistik över ut- och invandringen, som förefinnes i vårt land, är som bekant av två slag: dels den på uppgifter av polismyndigheterna i utvandringshamnarna grundade månadsstatistik, som sammanställs av socialstyrelsen, och dels den på prästerskapets uppgifter grundade årsstatistik, som utarbetas av statistiska centralbyrån. Beträffande beskaffenheten av denna statistik tillåter sig styrelsen hänvisa till den P. M., som styrelsen den 18 juli 1922 avgav till Sveriges delegation för det internationella socialpolitiska samarbetet och av denna överlämnades till dåvarande chefen för socialdepartementet den 11 augusti samma år med yttrande över vissa ådagordningen för internationella arbetskonferensens sammanträde år 1922 uppförda frågor.

I den föreliggande rekommendationen hemställes under resp. I och II, att de olika staterna måtte tillhandahålla internationella arbetsbyrån vissa statistiska uppgifter dels kvartalsvis och dels för år.

Vad *kvartalsuppgifterna* beträffar, ha inga särskilda krav uppställts i fråga om materialets beskaffenhet, utan har det överlämnats åt varje stat att meddela de upplysningar, som finnas tillgängliga. Någon utvidgning av den statistik rörande utvandringen, som redan nu föres inom socialstyrelsen är sålunda ej påkallad med hänsyn till rekommendationen. Önskemålet om uppgifternas meddelande inom tre månader efter utgången av den tidsperiod, som de avse, kan utan svårighet tillmötesgåas. Materialet föreligger nämligen i regel färdigt inom en månad och publiceras i Sociala Meddelanden 1½ månad efter kvartalets utgång.

Vad beträffar invandringen samt utvandrares repatriering och genomfart finnes icke någon dylik statistik. Rörande invandringen torde några andra uppgifter, än de, som ingå i statistiska centralbyråns årsredogörelser, icke kunna anskaffas och några kvartalsuppgifter sålunda vara omöjliga att lämna. Beträffande åter utvandrares repatriering och genomfart torde det, så länge passtvänet upprätthålles, låta sig göra att, åtminstone i fråga om utomeuropeiska länder, erhålla uppgifter av samma polismyndigheter, som nu anlitas för månadsstatistiken över den utomeuropeiska utvandringen. Då nu berörda komplettering ej skulle förorsaka avsevärt ökat arbete, får styrelsen förorda, att man måtte genom kompletterings vidtagande visa sin goda vilja att ställa sig rekommendationen till efterrättelse.

I fråga om *årsstatistiken* har konferensen angivit i vilka avseenden upplysningar särskilt böra lämnas. Såsom framgår av statistiska centralbyråns bilagda skrivelse av den 26 maj 1923¹⁾, fyller den av byrån utarbetade statistiken över ut- och invandring dessa anspråk utom vad beträffar uppgifterna om nationalitet. Uppgifter i detta avseende hava dock, vad invandrarna beträffar, under en tidigare period (1911—1920) intagits i centralbyråns statistik. De uteslötos senare på den grund att, såsom i 1921 års redogörelse anfördes, primäruppgifterna befunnits mindre tillförlitliga. Huruvida dessa bristfälligheter varit så stora, att statistiken därigenom väsentligen förlorat sitt värde, är socialstyrelsen dock ej i tillfälle att bedöma. Nu åsyftade bristfälligheter torde emellertid kunna i avsevärd mån undanröjas genom att till ledning för pastorsämbetena meddelas några kortfattade upplysningar om de regler, som äro bestämmande för nationaliteten. Av samma skäl, som härovan anförts till förmån för vidtagande av kompletteringen rörande utvandrares repatriering och genomfart, får styrelsen hemställa, att åtgärder måtte vidtagas för meddelande jämväl av uppgifter om ut- och invandrares nationalitet.

Centralbyråns årliga redogörelser över ut- och invandringen motsvara ej heller arbetsbyråns önskemål så till vida, som de utkomma först sju à åtta månader efter redogörelseårets utgång. Det torde vara svårt att förkorta denna tidsperiod, då centralbyrån, enligt vad därifrån upplysts, icke kan taga uti med utarbetandet av ut- och invandringsstatistiken förr än efter avslutandet av redogörelsen för folkmängden inom rikets administrativa områden, vilken blir färdig i början av maj månad. Någon särskild åtgärd för avhjälpande av nu berörda avvikelser synes emellertid icke påkallad, då densamma sannolikt ej torde vara av avsevärdare praktisk betydelse. I nyssnämnda redogörelse för folkmängden ingå för övrigt summariska uppgifter om ut- och invandringen, vilka, om så befinnes önskvärt, kunna delgivas arbetsbyrån före den fastställda sexmånadersperiodens utgång.

Vad beträffar rekommendationens del III, synes det tvivelaktigt, huruvida någon särskild aktion från Sveriges sida skulle vara till gagn vare sig för vår egen del eller för det internationella samarbetet. Sverige har ju icke något livligare folkutbyte med grannländerna, utan det enda land, med vilket vi skulle ha intresse av närmare samverkan, vore Förenta staterna, som emellertid knappast torde vilja med en enstaka europeisk stat träffa överenskommelse på detta område. Med hänsyn till det internationella samarbetet kan det dessutom ifrågasättas, huruvida dylika separata överenskommelser skulle vara ägnade att främja den internationella enhetlighet, som väl måste vara det yttersta målet för internationella arbetsorganisationens strävanden i förevarande hänseende. Ätminstone synes det vara skäl att avvakta, om ej från nämnda organisations sida kan komma att framställas några förslag eller direktiv, som skulle kunna samla staterna till en vidsträcktare enhetlighet. Någon åtgärd med anledning av förevarande del av rekommendationen torde sålunda enligt socialstyrelsens mening åtminstone ej för närvarande vara att förorda.

Styrelsen tillåter sig slutligen påpeka, att rekommendationen jämlikt art. 405 st. 5 i Versaillestraktaten bör underställas riksdagen och att detta lämpligen torde kunna ske i samband med det förslag till ändring av art. 393 i nämnda traktat, som godtogs av internationella arbetskonferensen vid samma sammanträde och varöver socialstyrelsen den 18 sistlidne september avgivit yttrande i en till statssekreteraren i Kungl. socialdepartementet avgiven P. M.

Gunmar Huss.

A. Molin.

¹⁾ Se Bil. D, vid denna proposition.

II.

Stockholm den 20 februari 1924.

Till

Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Socialdepartementet.

Genom remiss den 14 innevarande februari har socialstyrelsen blivit anmodad att skyndsamt avgiva yttrande över den av internationella arbetskonferensen år 1923 antagna rekommendationen angående de allmänna grunddragen för anordnande av inspektionssystem till tryggande av arbetarskyddslagstiftningens tillämpning. Med anledning härav får styrelsen, med återställande av remissakten och överlämnande av en svensk översättning av rekommendationen, härmed anföra följande.

De bestämmelser, som reglera den svenska yrkesinspektionens organisation och verksamhet, återfinnas i allt väsentligt i lagen om arbetarskydd den 29 juni 1912, instruktionerna för yrkesinspektionens befattningshavare och för yrkesinspektionens kommunala tillsynsorgan, utfärdade den 18 oktober samma år, samt tjänstgöringsföreskrifterna för yrkesinspektionens befattningshavare, meddelade av socialstyrelsen den 10 mars 1913. En jämförelse mellan nu åsyftade bestämmelser och de principer, som kommit till uttryck i förevarande rekommendation, giver vid handen, att anordningarna i vårt land för övervakande av arbetarskyddslagstiftningens efterlevnad på det hela taget väl motsvara nämnda principer och endast i ett fåtal fall förete avsevärdare avvikelser. Särskilt gäller detta ifråga om den statsanställda yrkesinspektionskåren. Beträffande de kommunala tillsynsorganen, för vilka arbetet inom yrkesinspektionen oftast är en mindre uppmärksammas biuppgift, ställa sig givetvis förhållandena något annorlunda — inspektionskrafter av detta slag torde emellertid knappast vara åsyftade i rekommendationen.

Styrelsen skall här nedan, hänförande sig till rekommendationens olika moment, söka att något närmare belysa, huru rekommendationens principer förhålla sig till den svenska yrkesinspektionen.

1) Det här angivna kravet är till fullo tillgodosett i vårt land.

2) Beträffande detta moment må framhållas, att den svenska yrkesinspektionen i ovanligt hög grad är besparad åligganden, som icke kunna hänföras till dess egentliga arbetsuppgifter. De enda åligganden av dylik beskaffenhet, som uppdragits åt yrkesinspektionen, torde nämligen vara den vissa underinspektörer, en i varje yrkesinspektionsdistrikt, påvilande förpliktelsen att biträda vid den åt socialstyrelsen uppdragna kontrollen å bränsleförbrukningen inom vissa av statsverket disponerade byggnader och lokaler m. m. Denna förpliktelse, som fullgöres i samband med tillsynen å skyddslagstiftningens iakttagande, motsvarar väl de i a) och c) uppställda villkoren men lär ej kunna anses tillfredsställa det i b) angivna önskemålet.

3) och 4) De framställda fordringarna torde praktiskt taget få anses i allt väsentligt tillgodosedda.

5) Anmärkas må, att yrkesinspektionens befattningshavare icke äga att direkt väcka åtal för förseelser mot skyddslagstiftningen utan ha att beträffande sådana förseelser göra anmälan till åtal, underinspektörer och kommunala tillsynsorgan genom förmedling av yrkesinspektören, hos vederbörande allmänna åklagare. Nu berörda anordning, som väl överensstämmer med den svenska inspektionspersonalens förnämsta uppgift, nämligen att vara tekniska konsulenter, torde på det hela taget visat sig lämplig. Beträffande

förevarande moments senare del må, oavsett att här åsyftade protokoll ej förekomma inom den svenska inspektionstjänsten, påpekas, att det icke synes vara förenligt med vårt rättssystem att tillerkänna nämnda personals utsagor sådant vitsord, som i momentet angives.

6) I enlighet med det alternativt angivna förfarandet äga inspektionsorganen, underinspektörer och kommunala tillsynsorgan dock genom förmedling av yrkesinspektören, att vända sig till länsstyrelserna för utverkande av sådana förelägganden, varom här är fråga.

7) De i detta moment angivna allmänna riktlinjerna motsvara i stort sett väl de principer, som på här ifrågasvarande område äro vägledande för den svenska yrkesinspektionen.

8)—10) De önskemål, som framställas i dessa moment, torde kunna anses till fullo tillgodosedda i vårt land.

11) Yrkesinspektionen icke tillhörande experter torde, med undantag för socialstyrelsens medicinska expert, icke anlitas i här åsyftade fall. Inom yrkesinspektionens befattningshavarkår, vartill även de olika specialinspektörerna äro att hänföra, finnes emellertid tillgång till teknisk sakkunskap på många områden, och utnyttjas i fall av behov denna tillgång.

12) Oavsett den befogenhet, som är tillerkänd yrkesinspektrisen och hennes assistenter, må framhållas, att genom lagen den 22 juni 1923 innefattande bestämmelser angående kvinnas behörighet att innehava statstjänst och annat allmänt uppdrag beredes möjlighet för kvinnor att på samma villkor i avseende å befogenheter, åligganden och myndighet som män vinna anställning och befordran inom yrkesinspektionen.

13) och 14) I avseende å den statsanställda yrkesinspektionskåren torde här angivna principer i allmänhet få anses väl tillgodosedda.

15) och 16) De önskemål, som kommit till uttryck i dessa moment, ha endast delvis vunnit beaktande. Möjligen skulle det vara lämpligt att ytterligare tillgodose desamma.

17) Här angivna regler torde i allt väsentligt iakttagas i Sverige.

18) Den önskade inspektionsfrekvensen överstiger väsentligt den frekvens, som förekommer i vårt land och som kan angivas därmed, att arbetsställena i genomsnitt besökas ungefär vart tredje år. Skillnaden torde åtminstone delvis kunna tillskrivas det förhållandet, att arbetsställena här i landet ligga vitt kringspredda inom ett stort område. Att i någon vidare mån öka inspektionsfrekvensen, lär med hänsyn till de kostnader, en sådan förändring skulle medföra, ej för närvarande kunna ifrågakomma.

De i övrigt i momentet angivna riktlinjerna för inspektionsverksamheten lära få anses beaktade hos oss.

19) Genom den i 31 § arbetarskyddslagen åsyftade anordningen med arbetarombud och de i tjänstgöringsföreskrifterna för yrkesinspektionens befattningshavare meddelade bestämmelserna beträffande här åsyftade fall torde förevarande moments direktiv vara uppmärksammade.

20) Med arbetarnas organisationer kommer yrkesinspektionen på åtskilliga sätt i förbindelse. Arbetsgivarnas organisationer åter lära knappast anse det ingå bland sina uppgifter att medverka till skyddslagstiftningens förverkligande.

21) och 22) De i dessa moment angivna kraven äro väl tillgodosedda.

23) Flertalet här åsyftade uppgifter meddelas i årsberättelsen över yrkesinspektionens verksamhet. Anmärkas må dock, att de i b) påkallade uppgifterna om antalet arbetare jämte dessas fördelning på vissa kategorier vid de skyddslagstiftningen underkastade arbetsställena icke för närvarande kunna lämnas. Såsom förut omnämnts, inspekteras arbetsställena i genomsnitt endast ungefär vart tredje år, och då någon anmälningsskyldighet i föreva-

rande avseende icke finnes stadgad, har man ej tillgång till erforderliga, de aktuella förhållandena motsvarande siffror. Ehuru ifrågavarande uppgifter kanske ej kunna tillmätas någon större praktisk betydelse, skulle de emellertid vara av visst värde, bland annat för bedömandet av den årliga inspektionsfrekvensen.

Anmärkas kan vidare beträffande d) att i yrkesinspektionens årsberättelse ej redogöres för de fällande domarnas art.

Slutligen må påpekas, att några sådana uppgifter, som avses i e) icke meddelas i berörda årsberättelse. Rörande olycksfallen i arbete lämnas emellertid i huvudsak de önskade uppgifterna i den av riks försäkringsanstalten årligen utgivna översikten över olycksfall i arbete. Beträffande till sist yrkessjukdomarna finnes ej här i landet någon anmälningsskyldighet. Märkligare fall av sådana sjukdomar pläga emellertid uppmärksammas av yrkesinspektionen och relateras. Anmälningsskyldighet för arbetsgivare och läkare ifråga om dylika sjukdomar skulle emellertid måhända vara ägnad att främja den industriella hygien.

Såsom av det ovan anförda torde framgå, synes man vara berättigad anse förhållandena här i landet i nära nog allt väsentligt motsvara de fordringar, som göras gällande i förevarande rekommendation. I de avseenden, där så icke är fallet, torde lämpligt tillfälle att beakta rekommendationens krav erbjuda sig vid den revision av lagen om arbetarskydd, som socialstyrelsen genom Kungl. Maj:ts beslut den 30 november 1922 fått i uppdrag att förbereda.

Såvitt socialstyrelsen kan finna, torde sålunda den remitterade rekommendationen ej giva anledning till annan åtgärd från svensk sida, än att man vid den förestående revisionen av lagen om arbetarskydd bör tillse, i vad mån rekommendationens principer lämpligen kunna komma till ytterligare beaktande i avseende å yrkesinspektionens organisation och verksamhet.

Gunnar Huss.

A. Molin.

Bil. D.*Till Kungl. Socialstyrelsen.*

I anledning av Kungl. socialstyrelsens skrivelse den 23 dennes får statistiska centralbyrån, som utgår ifrån den förutsättningen, att dess yttrande åstundas endast beträffande den årliga statistiken över ut- och invandring, härjämte, med återställande av bilagda av *internationella arbetskonferensen antagna »rekommendation»*, anföra följande.

Beträffande rekommendationens mom. I vill centralbyrån endast påpeka, att om s. k. transitflyttning genom Sverige inga uppgifter föreligga, och att, såsom ovan redan antytts, centralbyrån endast får mottaga *årliga* uppgifter om emigration och immigration. Av de i mom. II nämnda uppgifter, som helst skulle meddelas om alla in- och utvandrade, saknas i materialet till den svenska utvandringsstatistiken uppgiften om nationalitet (statsborgarskap). Övriga dithörande upplysningar kunna utan svårighet lämnas. Beträffande tiden för avlämnandet av uppgifterna kan den föreslagna fristen av 6 månader befinnas vara väl knapp, men böra uppgifterna kunna lämnas inom exempelvis 8 månader och sannolikt tidigare. Vad slutligen angår den under mom. III omnämnda likformigheten mellan olika länders in- och utvandringsstatistik finner även centralbyrån en sådan likformighet önskvärd; exempelvis vore det värdefullt om de stora invandringsländernas dithörande statistik redovisade förhållandena efter kalenderår och icke efter finansår. Emellertid måste beträffande likformigheten betonas, att varje lands statistik nödgas i främsta rummet rätta sig efter det egna landets lagstiftning samt dess behov för förvaltningen m. m.

Stockholm den 26 maj 1923.

Ludvig Widell.

E. Arosenius.